

Publicerad 2006-02-28 17:30 av Tovan

på promenad

en man går på vägen en bit framför mig
han plockar skräp och slänger i de
papperskorgar vi passerar
möter en kvinna med öppna
rödkantade ögon och
sökande blick
jag vågar inte riktigt möta den

men drar på munnen till ett sympatiskt
ickeleende

när vi passerat varandra andas jag ut
så spricker jag åter upp i
solskenet jag delar med dig
och jag fnissar åt nåt vi sade
i telefon nu i morse

isen under mina fötter har täckts av sand
jag undrar vem som gjort det
och om det är ett trevligt jobb
att strö sand
som en osynlig räddande ängel för
alla sköra lårbenshalsar

mannen tar upp en plastpåse
jag hade aldrig sett den
han ser med andra ögon än jag gör
jag funderar över vad vi alla ser
som går förbi varandra

jag ler igen
för jag ser dig där du stod under trädet
det var nyss
men inte nu
du hade snö i håret
och jag älskar dig
andas och möter blicken på
barnet som på skidor ostadigt
gör sig beredd att åka nerför slänten

lycka till säger jag
fast inte högt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tovan med Poeter.se id #4781 innehar upphovsrätten